

Mladi risar.

Priobčil *Vojteh Šitsch.*

Mislím, da boste precej uganili, kaj vam kaže današnji mladi risar. Svetega Miklavža — kaj ne? In kako lepo molíta oba otroka! Deček kleči, a deklica ne ve sama, kaj bi napravila od strahú. No, pa saj je dovolj, če ima k molitvi sklenjene roke. Sveti Miklavž je pridnim otrokom dober svetnik. Našemu dečku bo daroval knjigo — nemara celó abecednik! A za njim tisti rogati parkelj — uj, to vam je hudoba! Enega je že potisnil v koš — le glejte, kako izteza roke in vpíje na pomaganje! Nemara

mu priskoči na pomoč deklica, ki stoji za njegovim hrbtom, ali pa deček, ki pokukava pri vratih in drži palico v roki, češ: »Pa bom oplazil rogača po bedrih, če se mi približa!« Ali s črnuhom ni dobro črešenj zobati! On ima vile in roge, koš in verigo, hude zobe in ostre kremplje — jejmenesta! — z njim v resnici ni dobro črešenj zobati! Samo pobožna molitev ga more odgnati od našega praga, samo pobožna molitev. Zapomnite si to!

Slavnosti na Hrvaškem.

Dne 16. vinotoka t. l. je preteklo 100 let, kar je bil rojen v Petrovaradinu slavni hrvaški ban, grof Jelačić, ki je umrl v Zagrebu leta 1859. Njegovo rojstno mesto je proslavilo ta dan z velikimi slavnostmi. V Zagrebu so postavili že pred leti velikemu rodoljubu Jelačiću krasen spomenik. — Dne 13. in 14. listopada so slavili v Zagrebu štiristoletnico umetnega hrvaškega pesništva. Preteklo je namreč letos 400 let, kar je napisal pesnik Marko Marulić pripovedno pesem »Judito«.

Koliko je Hrvatov?

Po najnovešem ljudskem štetju ima Hrvaška in Slavonija z vojaštvom vred 2,449.271 — Bosna in Hercegovina 1,600.000 — Dalmacija 591.597 in Istra 4,985.042 prebivalcev. Pač lepo je število naših bratov Hrvatov!

Junaški Buri.

Nedavno sta minili baš dve leti, kar se junaško boré maloštevilni Buri v južni Afriki z močnimi in lakomnimi Angleži, ki

se hočejo polastiti njih zemlje. Vkljub največjemu nasilstvu in vsi brezsrčnosti še niso mogli Angleži docela premagati vitežkega ljudstva, ki mu daje vroča ljubezen do domovine toliko moči, poguma in vztrajnosti.

Najdaljša ulica.

Najdaljša ulica na svetu je v Novem Jorku v Ameriki. Dolga je 26 angleških milj, kar je približno 16 kilometrov. V tej ulici je 8000 hiš, ki so vse velike zgradbe. Tudi najbolji pešec ne more prehoditi v enem dnevu te ulice od enega kraja do drugega in nazaj. Ta ulica se imenuje Broadway.

Za kratek čas.

Lipe: »Danes smo imeli v šoli petje.«

Mati: »Pa je bil gospod učitelj s teboj zadovoljen?«

Lipe: »Rekel mi je, da imam glas kot ptica.«

Mati: »To je lepo! Ali kot kakšna ptica imaš glas?«

Lipe: »Gospod učitelj je rekel, da tak kot krokar.«

✱

Učitelj: »Koliko ur ima dan?«

Učenec: »Dan ima triindvajset ur.«

Učitelj: »Mislim, da to ni prav. Pomisli vendar!«

Učenec (naglo): »Vem! Ali naš oče so onega dne rekli, da je sedaj dan za eno uro krajši.«

Klavir.

Znano glasbilo je klavir. Preden je dogotovljen, je treba zanj 48 različnih stvari, ki jih dobi graditelj klavirjev iz 16 dežel in ki jih izgotovi 45 večjih obrtnikov.

Čebela.

Prirodopisci so dognali, da mora čebela obleteti 7.500.000 cvetic, ako hoče nabrati 1 kilogram medu. Ko čebela izleti, tehta 0,1 grama. Kadar se vrača čebela, obložena z medom, v čebelnjak, tehta med 0,25 grama. Čebela nosi torej na sebi $2\frac{1}{2}$ krat več medu, nego tehta sama.

Obleka in stanovanje.

Na vsem svetu je samo 500 milijonov oblečenih ljudi. 250 milijonov se jih sploh ne oblači, a 700 milijonov ljudi se oblači le deloma. 500 milijonov ljudi stanuje v hišah, 700 milijonov v šotorih in pečinah, a okoli 250 milijonov ljudi je brez strehe.

Rešitev rebusa v enajsti številki.

Ako hočeš kaj postati,
moraš rad in pazno brati!

Prav so ga rešili: Milko in Slavko Naglič, gimnazijca v Ljubljani; Srečko Ferjančič, učenec v Ljubljani; Leopoldina Kovšca, Marija Lavrenčič in Gabrijela Gartner, učenke III. razreda v Planini; Ema Sedevec, učenka na Vogrskem; Slavica Horvat v Žalcu; Ljudevit Brgant pri Sv. Lenartu nad Škofjo Loko; Leo Jelenc, dijak, Andrej Čekada, učenec, Leo Travner, učenec v Ljubljani; Zoran Jošt, Dragotin Vrečko, dijaka v Celji; Karl Paulšk, dijak v Mariboru; Rafael Dolinšek, učenec v Brežicah; Marica, Dragica in Nadoslav de Gleria v Dol. Logatcu; Slavica Vodopivec, Marija Jeričijo, učenki v Mirni pri Gorici; Maks Kovačič, učenec pri Sv. Trojici; Matko Janežič, učenec v Dobu; Vida Mally, učenka II. raz. na vadnici v Ljubljani.

Naročnine je še **mного, mnogo** na dolgu za lansko in letošnje leto. Svoje dolžnike prijazno prosimo, naj nam še **tekem tega meseca pošljejo zaostalo naročnino**, da bomo mogli urediti svoje knjige in račune.

V prvi številki lanskega letnika smo zapisali na str. 20. stavek: Ne bodi slovenske družine in slovenske šole, ki bi bila brez njega (t. j. »Zvončka«)! — Žal, da je še danes mnogo slovenskih družin in slovenskih šol — da, celo **štirirazrednic!** — ki jih pogrešamo med svojimi naročniki! Prvo številko prihodnjega letnika bomo poslali na ogled vsem tistim šolskim vodstvom, ki še niso naročena na naš list, pa tudi drugim prijateljem šole, ki še niso »Zvončkovi« naročniki. **Kdor se ne misli naročiti, naj nam vrne list.** Iskreno pa želimo, da bi nam **nihče** ne vrnil lista, temveč da bi se število njegovih bralcev in naročnikov **podvojilo.**

V zalogi imamo še mnogo izvodov popolnega lanskega in letošnjega letnika, ki radi postrežemo z njima tistim, ki hočejo imeti vse letnike »Zvončkove« in ki nam pošljejo za vsak letnik po **5 K.**